

1 JOHANNESBREVET

KAPITEL 1

Det som var från begynnelsen, det vi hava hört, det vi med egna ögon hava sett, det vi skådade och med egna händer togo på, det förkunna vi: om livets Ord tala vi.

² Ty livet uppenbarades, och vi hava sett det; och vi vittna därom och förkunna för eder livet, det eviga, som var hos Fadern och uppenbarades för oss.

³ Ja, det vi hava sett och hört, det förkunna vi ock för eder, på det att också I mån hava gemenskap med oss; och vi hava vår gemenskap med Fadern och med hans Son, Jesus Kristus.

⁴ Och vi skriva nu detta, för att vår glädje skall bli fullkomlig.

⁵ Och detta är det budskap som vi hava hört från honom, och som vi förkunna för eder, att Gud är ljus, och att intet mörker finnes i honom.

⁶ Om vi säga oss hava gemenskap med honom, och vi vandra i mörkret, så ljuga vi och göra icke sanningen.

⁷ Men om vi vandra i ljuset, såsom han är i ljuset, så hava vi gemenskap med varandra, och Jesu, hans Sons, blod renar oss från all synd.

⁸ Om vi säga att vi icke hava någon synd, så bedraga vi oss själva, och sanningen är icke i oss.

⁹ Om vi bekänna våra synder, så är han trofast och rättfärdig, så att han förlåter oss våra synder och renar oss från all orättfärdighet.

¹⁰ Om vi säga att vi icke hava syndat, så göra vi honom till en ljugare, och hans ord är icke i oss.

KAPITEL 2

Mina kära barn, detta skriver jag till eder, för att I icke skolen synda. Men om någon syndar, så hava vi en förespråkare hos Fadern, Jesus Kristus, som är rättfärdig;

² och han är försoningen för våra synder, ja, icke allenast för våra, utan ock för hela världens.

³ Därav veta vi att vi hava lärt känna honom, därav att vi hålla hans bud.

⁴ Den som säger sig hava lärt känna honom och icke håller hans bud, han är en lögnare och i honom är icke sanningen.

⁵ Men den som håller hans ord, i honom är förvisso Guds kärlek fullkomnad. Därav veta vi att vi äro i honom.

⁶ Den som säger sig förbliva i honom, han är ock pliktig att själv så vandra som Han

vandrade.

⁷ Mina älskade, det är icke ett nytt bud jag skriver till eder, utan ett gammalt bud, som I haven haft från begynnelsen. Detta gamla bud är ordet som I haven fått höra.

⁸ På samma gång är det dock ett nytt bud som jag skriver till eder. Och detta är sant både i fråga om honom och i fråga om eder; ty mörkret förgår, och det sanna ljuset lyser redan.

⁹ Den som säger sig vara i ljuset och hatar sin broder, han är ännu alltjämt i mörkret.

¹⁰ Den som älskar sin broder, han förbliver i ljuset, och i honom är intet som länder till fall.

¹¹ Men den som hatar sin broder, han är i mörkret och vandrar i mörkret, och han vet icke vart han går; ty mörkret har förblindat hans ögon.

¹² Jag skriver till eder, kära barn, ty synderna äro eder förlåtna för hans namns skull.

¹³ Jag skriver till eder, I fäder, ty I haven lärt känna honom som är från begynnelsen. Jag skriver till eder, I ynglingar, ty I haven övervunnit den onde.

¹⁴ Jag har skrivit till eder, mina barn, ty I haven lärt känna Fadern. Jag har skrivit till eder, I fäder, ty I haven lärt känna honom som är från begynnelsen. Jag har skrivit till eder, I ynglingar, ty I ären starka, och Guds ord förbliver i eder, och I haven övervunnit den onde.

¹⁵ Älsken icke världen, ej heller vad som är i världen. Om någon älskar världen, så är Faderns kärlek icke i honom.

¹⁶ Ty allt som är i världen, köttets begärelse och ögonens begärelse och högfärd över detta livets goda, det är icke av Fadern, utan av världen.

¹⁷ Och världen förgår och dess begärelse, men den som gör Guds vilja, han förbliver evinnerligen.

¹⁸ Mina barn, nu är den yttersta tiden. I haven ju hört att en antikrist skall komma, och redan hava många antikrister uppstått; därav förstå vi att den yttersta tiden är inne.

¹⁹ Från oss hava de utgått, men de hörde icke till oss, ty hade de hört till oss, så hade de förblivit hos oss. Men det skulle bliva uppenbart att icke alla höra till oss.

²⁰ I åter haven mottagit smörjelse från den Helige, och I haven all kunskap.

²¹ Jag har skrivit till eder, icke därför att I icke kännen sanningen, utan därför att I kännen den och veten att ingen lögn kommer av sanningen.

²² Vilken är "Lögnaren", om icke den som förnekar att Jesus är Kristus? Denne är Antikrist, denne som förnekar Fadern och Sonen.

²³ Var och en som förnekar Sonen, han har icke heller Fadern; den som bekänner Sonen, han har ock Fadern.

²⁴ I åter skolen låta det som I haven hört från begynnelsen förbliva i eder. Om det som I haven hört från begynnelsen förbliver i eder så skolen ock I själva förbliva i Sonen och i Fadern.

²⁵ Och detta är vad han själv har lovat oss: det eviga livet.

²⁶ Detta har jag skrivit till eder med tanke på dem som söka förvilla eder.

²⁷ Men vad eder angår, så förbliver i eder den smörjelse I haven undfått från honom, och det behöves icke att någon undervisar eder; ty vad hans smörjelse lär eder om allting, det är sant och är icke lögn. Förbliven alltså i honom, såsom den har lärt eder.

²⁸ Ja, kära barn, förbliven nu i honom, så att vi, när han en gång uppenbaras, kunna frimodigt träda fram, och icke med skam nödgas gå bort ifrån honom vid hans tillkommelse.

²⁹ Om I veten att han är rättfärdig, så kunnen I förstå att också var och en som gör vad rättfärdigt är, han är född av honom.

KAPITEL 3

Se vilken kärlek Fadern har bevisat oss därmed att vi få kallas Guds barn, vilket vi ock äro. Därför känner världen oss icke, eftersom den icke har lärt känna honom.

² Mina älskade, vi äro nu Guds barn, och vad vi skola bliva, det är ännu icke uppenbart. Men det veta vi, att när han en gång uppenbaras, skola vi bliva honom lika; ty då skola vi få se honom sådan han är.

³ Och var och en som har detta hopp till honom, han renar sig, likasom Han är ren.

⁴ Var och en som gör synd, han överträder ock lagen, ty synd är överträdelse av lagen.

⁵ Och i veten att Han uppenbarades, för att han skulle borttaga synderna; och synd finnes icke i honom.

⁶ Var och en som förbliver i honom, han syndar icke; var och en som syndar, han har icke sett honom och icke lärt känna honom.

⁷ Kära barn, låten ingen förvilla eder. Den som gör vad rättfärdigt är, han är rättfärdig, likasom Han är rättfärdig.

⁸ Den som gör synd, han är av djävulen, ty djävulen har syndat från begynnelsen. Och just därför uppenbarades Guds Son, att han skulle göra om intet djävulens gärningar.

⁹ Var och en som är född av Gud, han gör icke synd, ty Guds säd förbliver i honom; han kan icke synda, eftersom han är född av Gud.

¹⁰ Därav är uppenbart vilka som äro Guds barn, och vilka som äro djävulens barn, därav att var och en som icke gör vad rättfärdigt är, han är icke av Gud, ej heller den som icke älskar sin broder.

¹¹ Ty detta är det budskap som I haven hört från begynnelsen, att vi skola älska varandra

¹² och icke likna Kain, som var av den onde och slog ihjäl sin broder. Och varför slog han ihjäl honom? Därför att hans egna gärningar voro onda och hans broders gärningar rättfärdiga.

¹³ Förundren eder icke, mina bröder, om världen hatar eder.

¹⁴ Vi veta att vi hava övergått från döden till livet, ty vi älska bröderna. Den som icke älskar, han förbliver i döden.

¹⁵ Var och en som hatar sin broder, han är en mandråpare; och I veten att ingen mandråpare har evigt liv förblivande i sig.

¹⁶ Därav att Han gav sitt liv för oss hava vi lärt känna kärleken; så äro ock vi pliktiga att giva våra liv för bröderna.

¹⁷ Men om någon har denna världens goda och tillsluter sitt hjärta för sin broder, när han ser honom lida nöd, huru kan då Guds kärlek förbliva i honom?

¹⁸ Kära barn, låtom oss älska icke med ord eller med tungan, utan i gärning och i sanning.

¹⁹ Därav skola vi veta att vi äro av sanningen; och så kunna vi inför honom övertyga vårt hjärta därom,

²⁰ att om vårt hjärta fördömer oss, så är Gud större än vårt hjärta och vet allt.

²¹ Mina älskade, om vårt hjärta icke fördömer oss, så hava vi frimodighet inför Gud,

²² och vadhelst vi bedja om, det få vi av honom, eftersom vi hålla hans bud och göra vad som är välbehagligt för honom.

²³ Och detta är hans bud, att vi skola tro på hans Sons, Jesu Kristi, namn och älska varandra, enligt det bud han har givit oss.

²⁴ Och den som håller hans bud, han förbliver i Gud, och Gud förbliver i honom. Och att han förbliver i oss, det veta vi av Anden, som han har givit oss.

KAPITEL 4

Mina älskade, tron icke var och en ande, utan prøven andarna, huruvida de äro av Gud; ty många falska profeter hava gått ut i världen.

² Därpå skolen I känna igen Guds Ande: var och en ande som bekänner att Jesus är Kristus, kommen i köttet, han är av Gud;

³ men var och en ande som icke så bekänner Jesus, han är icke av Gud. Den anden är Antikrists ande, om vilken I haven hört att den skulle komma, och som redan nu är i världen.

⁴ I, kära barn, I ären av Gud och haven övervunnit dessa; ty han som är i eder är större än den som är i världen.

⁵ De äro av världen; därför tala de vad som är av världen, och världen lyssnar till dem.

⁶ Vi åter äro av Gud. Den som känner Gud, han lyssnar till oss; den som icke är av Gud, han lyssnar icke till oss. Härpå känna vi igen sanningens Ande och villfarelsens ande.

⁷ Mina älskade, låtom oss älska varandra; ty kärleken är av Gud, och var och en som älskar, han är född av Gud och känner Gud.

⁸ Den som icke älskar, han har icke lärt känna Gud, ty Gud är kärleken.

⁹ Därigenom har Guds kärlek blivit uppenbarad bland oss, att Gud har sänt sin enfödde Son i världen, för att vi skola leva genom honom.

¹⁰ Icke däri består kärleken, att vi hava älskat Gud, utan däri, att han har älskat oss och sänt sin Son till försoning för våra synder.

¹¹ Mina älskade, om Gud så har älskat oss, då äro ock vi pliktiga att älska varandra.

¹² Ingen har någonsin sett Gud. Om vi älska varandra, så förbliver Gud i oss, och hans kärlek är fullkomnad i oss.

¹³ Därav att han har givit oss av sin Ande veta vi att vi förbliva i honom, och att han förbliver i oss.

¹⁴ Och vi hava själva sett, och vi vittna om att Fadern har sänt sin Son till att vara världens Frälsare.

¹⁵ Den som bekänner att Jesus är Guds Son, i honom förbliver Gud, och han själv förbliver i Gud.

¹⁶ Och vi hava lärt känna den kärlek som Gud har i oss, och vi hava kommit till tro på den. Gud är kärleken, och den som förbliver i kärleken, han förbliver i Gud, och Gud förbliver i honom.

¹⁷ Därigenom är kärleken fullkomnad hos oss, att vi hava frimodighet i fråga om domens dag; ty sådan Han är, sådana äro ock vi i denna världen.

¹⁸ Räddhåga finnes icke i kärleken, utan fullkomlig kärlek driver ut räddhågan, ty i räddhågan ligger tanke på straff, och den som rädes är icke fullkomnad i kärleken.

¹⁹ Vi älska, därför att han först har älskat oss.

²⁰ Om någon säger sig älska Gud och hatar sin broder, så är han en lögnare. Ty den som icke älskar sin broder, som han har sett, han kan icke älska Gud, som han icke har sett.

²¹ Och det budet hava vi från honom, att den som älskar Gud, han skall ock älska sin broder.

KAPITEL 5

Var och en som tror att Jesus är Kristus, han är född av Gud; och var och en som älskar honom som födde, han älskar ock den som är född av honom.

² Därför, när vi älska Gud och hålla hans bud, då veta vi att vi älska Guds barn.

³ Ty däri består kärleken till Gud, att vi hålla hans bud; och hans bud äro icke tunga.

⁴ Ty allt som är fött av Gud, det övervinne världen; och detta är den seger som har övervunnit världen: vår tro.

⁵ Vilken annan kan övervinna världen, än den som tror att Jesus är Guds Son?

⁶ Han är den som kom genom vatten och blod, Jesus Kristus, icke med vattnet allenast, utan med vattnet och blodet. Och Anden är den som vittnar, eftersom Anden är sanningen.

⁷ Ty tre äro de som vittna:

⁸ Anden, vattnet och blodet; och de tre vittna ett och detsamma.

⁹ Om vi taga människors vittnesbörd för gott, så må väl Guds vittnesbörd vara förmer. Detta är ju Guds vittnesbörd, att han har vittnat om sin Son.

¹⁰ Den som tror på Guds Son, han har vittnesbördet inom sig själv; den som icke tror Gud, han har gjort honom till en ljugare, eftersom han icke har trott på Guds vittnesbörd om sin Son.

¹¹ Och detta är vittnesbördet: att Gud har givit oss evigt liv; och det livet är i hans Son.

¹² Den som har Sonen, han har livet; den som icke har Guds Son, han har icke livet.

¹³ Detta har jag skrivit till eder, för att I skolen veta att I haven evigt liv, I som tron på Guds Sons namn.

¹⁴ Och detta är den fasta tillförsikt vi hava till honom, att om vi bedja om något efter hans vilja, så hör han oss.

¹⁵ Och om vi veta att han hör oss, vadhelst vi bedja om, så veta vi ock att vi redan hava det som vi hava bett honom om i vår bön.

¹⁶ Om någon ser sin broder begå en synd som icke är en synd till döds, då må han bedja, och så skall han giva honom liv, om nämligen synden icke är till döds. Det finnes synd till döds; för sådan säger jag icke att man skall bedja.

¹⁷ All orättfärdighet är synd; dock finnes det synd som icke är till döds.

¹⁸ Vi veta om var och en som är född av Gud att han icke syndar, ty den som har blivit född av Gud, han tager sig till vara, och den onde kommer icke vid honom.

¹⁹ Vi veta att vi äro av Gud, och att hela världen är i den ondes våld.

²⁰ Och vi veta att Guds Son har kommit och givit oss förstånd, så att vi kunna känna den Sanne; och vi äro i den Sanne, i hans Son, Jesus Kristus. Denne är den sanne Guden och evigt liv.

²¹ Kära barn, tagen eder till vara för avgudarna.

For other languages please go to www.wordproject.org